

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši podelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o z n a n i l a plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 18. aprila.

Nova rumunska vlada imela bode, kakor se kaže, še jako velike težave. Nemiri v Bukureštu, ki so se bili pojavili pod prejšnjo vlado, ti se res več ne ponavljajo. Nekaj zategadel, ker nova vlada jako strogo postopa ter ni lahko kak punt v Bukureštu mogoč, kjer je mnogo vojaške sile pri rokah. Začeli so se pa neredi mej kmeti in se vedno bolj razširjajo. V poslednji seji zbornice je ministerski predsednik sam priznal, da so nemiri mej kmeti jako resni in nevarni.

Poročila, da nemiri ponehujejo se ne potrjujejo, ampak godi se baš nasprotno. Za vlado je pa najtežavnejše, da se niti na vojake prav zanašati ne more. Več polkov je že morala premestiti, ker se je bala, da ne bi potegnili s puntačimi kmeti. Tako že postaja dvomljivo, če bode vlada mogla napraviti red. Nad 200 posestnikov in tujih zakupnikov bežalo je že v Bukurešt in zahteva od vlade pomoči proti upornim kmetom.

Uzrok nemirih je žalosten položaj kmetijskega stanu v Rumuniji. Kmet je popolnoma zavisan od veleposestnikov in odrtnikov. Ko so 1829. l. Rusi bili zaseli deželo, bilo je vse v neredu v pridunavskih kneževinah. Tedaj ni bilo v deželi nobene varnosti. Zločinci se neso zasledovali, vlada jo celo podpirala njih delo in ž njimi delila, kar so nabrali in naropali. Uradništvo bilo je podkupljivo, prebivalstvo se je pa slepo uklanjalo trškemu sultanu. Ruski general Kiselov je izdelal tedaj organični statut. Kakšen je bil ta organičen statut, si lahko mislimo, če se le malo ozremo na razmere, kakeršne so bile v Rusiji za carja Nikolaja. Bojarjem in duhovščini so se dale vse pravice, kmetu se je pa naložila tlaka. Kaj je moral rumunski kmet vse prestati, tega še nikdar zvedeli ne bomo, ker so vsi rumunski zgodovinarji jako pristanski, ker so sinovi privilegiovanih rodbin. Osem let pozneje so gori omenjenemu generalu hoteli postaviti spomenek v Bukureštu, da je vse tako lepo uredil v Rumuniji, a je odklonil to čast. Nekateri ruski listi baš sedaj s tem zagovarjajo njegovo delovanje, a ne pomislijo, da bi mu spomenik bili postavili bojarji, katerim je res mnogo koristil s svo-

jim organičnim zakonom. Pod takimi razmerami se je kmet še bolj sprdil, če ni bil že dovolj sprijen pod turško vlado.

Leta 1848., ko se je puntala skoro vsa Evropa, so se tudi rumunski kmetje nadejali, da se bode zanje kaj na bolje obrnilo, a so se motili. Še le 1864. leta so se začele uvajati neke reforme v Rumuniji, ki so imele namen izboljšati stanje rumunskega kmeta. Tedaj je vodil rumunsko vlado knez Cusa, katerega so bojarji iz vsega srca sovražili. Mož je imel jako dobre namene, a premalo je poznal značaj rumunskega naroda in zaradi tega reforme njegove neso obrodile zaželenega plodu!

Samostanom so odtegnili mnogo zemlje in jo razdelili mej kmete, odpravili so tlako. Pri tem seveda vlada ni jemala v poštev slabih lastnostij rumunskega seljaka. Ko je kmet dobil nekaj zemlje in več svobode, začel je pijančevati in z nemarjati obdelovanje zemljišče. Kmalu zagazil je v dolgove in ni mogel plačevati davkov. Sedaj so se pa pojavili odrtniki v deželo. Na Balkanu, kjer se židje še neso tako mnogobrojno naselili, kakor v Galiciji se z odrtništvom najbolj bavijo Grki. O njih že pregovor pravi, da vsak Grk za devet židov. Kmalu so si te kmetijske pijavke prilastile večino kmetijske zemlje in sklenile s kmeti, prejšnjimi posestniki, pogodbe, po katerih so jim morali obdelovati zemljo za malo plačilo. Ker je pa Grk navadno trgovec, je pa gledal, da je kmet navadno vse zapil pri njem.

Od 1878. leta začeli so se pa še židje priseljevati v deželo, ker jim je to dovoljeno po Berolinski pogodbi. Grki in židje so od tega časa vzajemno odirali narod, ki je vedno bolj božal. Liberalna vlada Bratianova je pa podpirala baš te pijavke, kakor skoro povsod lažiliberalne vlade podpirajo židovstvo. Pri tacih razmerah ni čudno, da je kmet začel puntati se. Pozneje ker so zadnji čas ga še šuntali razni tuji agitatorji, propovedovalci socializma. Agitatorji so pripovedovali narodu, da je pokojni knez Gusa zapustil vsakej občini 5000 frankov, katere je pa Bratianov spravil v svoj žep. Malo omikan rumunski kmet je kaj takega rad verjel in ni čuda, da je segel po cepci in se uprl

oblastvom pred vsem pa napal posestnike in druge oderube.

Vlada sedaj obeta kmetom razne reforme, da bi jih le pomirila. Jako dvomljivo je pa, da bi se jej to posrečilo. Sedaj zna za vojaško silo zatreti ustanek, a pri volitvah pričakovati je novih nemirov. Kako se bodo te homatije rešile, še sedaj nikdo domnevati ne more. Utegnejo celo napraviti velik državni prevrat, ki bode uplival tudi na druge dežele balkanskega poluotoka, zlasti ker se bode Rusija tudi zvala okoristiti sedanjih razmer.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. aprila.

V brambenem državnozbornem odseku izjavil se je brambeni minister Welschheimb, da se bodo prvi letnik reserve in prvi trije letniki nadomestne reserve le izredno sklicali. Navadno jih pa ne bodo pridržavali pri vojski. Pojasnjeval je, da se v drugih državah reserva bolj sklicuje, kot pri nas. Da se nov zakon ne bode sklicabil, zato je jamstvo v budgetni pravici. Hackelberg je pa predlagal, da bi se veljava novega zakona omejila na dve leti. Odsek je vsprejel vladno predlogo nespremenjeno. Hackelbergov predlog pa zavrgel.

Vnanje države.

V srbske skupščini bila je huda debata zastran določbe, da mora vsaj 10 dinarjev davka plačevati, kdor voli v občinske zastope. Mnogi govorniki so zahtevali splošno volilno pravico in gotovo bi se bila večina izrekla zanj, da ni minister notranjih zadev se izjavil, da bi vlada v tem slučaju umaknila vso občinsko predlogo.

Pri Dubnici prišlo je sedem bolgarskih emigrantov čez mejo in so skušali narod spuntati. Zandarji so tri prijeli, štirji so pa ušli. V Rumuniji zbirajo se Bolgari ob Dunavu in se pripravljajo, da bi čez Dunav udrli v Bolgarsko. Ravno tako jih je že mnogo zbranih v Pirotu v Srbiji. Pa tudi v Turčiji je mej bolgarskimi emigranti veliko gibanje. Kakor se kaže, hočejo sedaj napeti vse sile, da bi podkurili ustajo v Bolgarskej. Pa tudi v Bolgariji samej vladi sovražni elementi pridno delujejo. Mej narodom in mej vojniki se širijo proklamacije proti Koburžanu.

„Pol. Corr.“ je izvedela, da v Jassy iz južne Rusije prišli potniki pripovedujejo, da se 19. ruska pešdivizija približuje avstrijski meji. Iz Varšave

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XXVI.

(Dalje.)

Noč bila je slaba za Bazarova... Huda vročina ga je mučila. Proti jutri postalo mu je laglje. Prosil je, da bi ga Arina Vlasjevna počesala, poljubil jej je roko in izpil dve žličici čaja. Vasilij Ivanovič se je malo oživil.

— Hvala Bogu! trdil je. Nastopila je kriza... prošla je kriza!

— Ej, misliš! rekel je Bazarov. — Kaj pomeni ta beseda! Našel si jo, rekel: „kriza“ in potolažen si. Čudna stvar, kako človek še v besede veruje! Ako mu reko, na primer, norec in ga ne nabija, — užalosti se; ako ga imenujejo modrijana, pa mu ne dadé denarja — zadovoljen je!

Ta mali govor Bazarova, napominaje na prejšnje njegove „izreke“, razradostil je Vasilja Ivanoviča.

— Bravo! Krasno rečeno, krasno! uskliknil

je, ter delal, kakor bi ploskal. Bazarov nasmehnil se je žalostno.

— Torej, kako misliš, rekel je, — ali je kriza prišla ali nastopila?

— Bolje ti je, to vidim, to me veseli, odgovoril je Vasilij Ivanovič.

— No, krasno! Veseliti se ni nikedar hudo. A k njej, saj pomniš si-le poslal?

— Poslal, seveda.

Izpremena na bolje ni trajala dolgo. Napadi bolezní so se ponovili. Vasilij Ivanovič sedel je poleg Bazarova. Videti je bilo, kakor da bi neka posebna muka trpinčila starca. Pripravil se je večkrat, da bi govoril — a ni mogel.

— Evgenij! izpregovoril je konečno: — sin moj, dragi moj mili sin!

Ta navadni naziv uplival je na Bazarova... Obrnil je malo glavo in vidno skušaje, da se reši teže, ki mu je stiskala duha, rekel: — Kaj je, oče moj?

— Evgenij nadaljeval je Vasilij Ivanovič, ter pal na kolena pred Bazarova, dasi ta ni odprl očíj in ga ni mogel videti. — Evgenij, sedaj ti je bolje, ako Bog da, ozdravel boš: a okoristi se s tem časom, potolaži naju z materjo, izpolni dolžnost kri-

stijana! Kako mi je težko o tem s taboj govoriti, to je strašno, a še strašnejše je... pomisli, na veke, Evgenij... pomisli, kako...

Glas je starčku zamrl, a po obrazu njegovega sina, dasi je še ležal z zaprtimi očesoma, švignilo je nekaj čudnega, — a zditi se mi, da še ni treba tako hiteti. Ti praviš sam, da mi je bolje.

— Bolje, Evgenij, bolje. A kdo to ve, saj je vse v božjih rokah, a izpolniviš dolžnost...

— Ne, počakal bom, prekinil ga je Bazarov. — Istih mislij sem s taboj, da bo nastopila kriza. Če sva se pa zmotila, kaj to de! Saj tudi nezavestnim odpuščajo.

— Prosim te, Evgenij...

— Počakal bom. Sedaj pa hočem spati. Ne moti me!

In položil je glavo na prejšnje mesto.

Starik je ustal, sedel na stol in prijemši se za brado jel si grizti prste... Ropot voza s peresi, oni ropot, ki se tako lahko opazi v vaški tihoti, vzdramil mu je nenadoma sluh. Bliže in bliže drvila so se lahka kolesa, že se je slišalo kihanje konj... Vasilij Ivanovič skočil je po konci in pohitel k oknu. Na dvorišče njegove hiše pridrdrala je s štirimi konji uprežena kočija z dvema sedežema.

je pa zvedel omenjeni list, da ruska vlada še vedno mnogo gleda na to, da se zboljšajo strateško važna občila v zapadnih pokrajinah. Sedaj gradé šest velikih cest, za katere je ministerstvo dovolilo 1.085.000 rubljev. — Vlada bode razlastila vse posestnike sela Remerton blizu Varšava. S tem bode pridobila 9000 oral zemlje za vojaške namene. Tu se bode napravil osterog za čete Varšavskega vojaškega okraja. — Pomorsko ministerstvo hoče pomnožiti število pristanišč 1. vrste. Zlasti ob Črnem morji hočejo napraviti več velikih pristanišč. Posebno se hoče povečati pristanišče v Sevastopolju.

Na **Kreti** se močno agituje za zjedinenje z Grško. Agitatorji pripovedujejo narodu, da se Turčija najbrž ne bode niti ustavljala, ako spodé gubernatorja in proglasé zjedinenje z Grško, saj se tudi ni ustavljala zjedinenju Bolgarije. Agitacije podpira na skrivnem Grška, če se tudi javno kaže nevtralnó. Grkom se cedé sline po lepem otoku, pa se boje vojne s Turčijo.

V **italijanskej** zbornici je Martini interpeleoval vlado zastran afriške politike, general Pozzolini pa, kaj misli storiti vlada za varstvo Masave. Crispi je odgovoril, da bode v kratkem predložil diplomatične listine o tej zadevi in pojasnil, kaj bode storila vlada za varstvo svojih posestev v Afriki.

O **nemškej** kancelarskej krizi se sedaj toliko ne govori, ker se je cesarjevo zdravje na slabše obrnilo. Razpravlja se pa že vprašanje, kako se bode potem politika zasukala, ako sedaj umrje cesar Friderik. Cesarjevič je jako naklonjen Bismarcku in slednji bode najbrž samovoljno zopet vladal v Berlinu. Notranja politika se bode dalje zibala v tiru reakcije, vnanja pa bode ostala nespremenjena, ker nanjo dosti ni še uplival cesar Friderik.

Dopisi.

Z Dunaja 14. aprila. [Izvirni dop.] Slavni vladika J. J. Strossmayer poslal je predsedniku „Slovanskega pevskega društva“ na Dunaji gospodu L. Bouchal-u sledeče zahvalno pismo:

„Velecenjeni gospodine!

Hvala Vam liepa na krasnoj čestitci, koju mi prigodom zlatne moje mise a na ime slavnoga slovenskoga pjevačkoga društva v Beču priposlali izvoljeste. Nemanja hvala slavnemu društvu i na tom, što je krasnim svojim pjevanjem uzveličalo bečku svetčanost u slavu moga svećeničkoga jubileja. Ako Bog dragi dade, mi Slaveni nećemo propasti, samo treba da sačuvamo živu našu vjeru, i da brat s bratom uvijek pristaje. Budemo li složni i značajni, naša je budućnost.

Bog dragi blagoslovio slavno Vaše društvo a vriedne njegove članove svakim dobrom obilno nadario!

Sa bratskom ljubavju
Vaš

Strossmayer s. p.
vladika.

U Djakovu 27. m. 1888.

Iz Srednje Vasi v Bohinji 16 aprila. [Izv. dop.] Že dolgo se je izražalo v merodajnih krogih mnenje, naj bi se šolski mladini tukajšnje dvorazredne šole napravila zastava. Govorilo se je, a storilo malo. Letos pa je imel napočiti čas, čas vstrajnega delovanja. Začetek je težak, veli že star pregovor. To je predobro vedel gospod Pretnar, nadučitelj, kateremu so razmere v našem kraju dobro znane. Ljudstvo je revno; v potu svojega obraza

preživi mož svojo družino in še to težavno. Teh zaprek, katere so mu pot že več let zapirale, se omenjeni gospod letos ni prestrašil. Iskal je povsod prilike, da je ljudem razjasnjeval korist in važnost šolske zastave, katera ne bi le za mladino bila pristno vzgojevalno sredstvo, ona bi bila tudi za občinstvo lep vzgled k napredku. Ko bi bilo našega občinstva gmotno stanje boljše, nego je, bi ne trebalo toliko skrbí; ljudstvo kaže dobro voljo.

Klub ne baš ugodnim razmeram je gospod Pretnar si naložil težavno breme in začel nabirati denar za zastavo. Grenka je bila pot od hiše do hiše, od vasi do vasi do vasi. Sem ter tja je tudi zastoj odprl vrata, ali dobil komaj imenovanja vredno svoto. Ali to ga ni prestrašilo. Z vstrajnostjo hodil svojim potom dalje in nabral 146 gld. Če pomislimo, da pripada naši šolski občini le 6 vasij, smelo trdimo, da je marsikdo po zadnje krajcarje v žep segel, da je le postal, če tudi majhen deležnik zastave.

In sedaj jo imamo krasno in lepo. Blago je fino, svilen damast. Strani zastave krasita dve zali podobi sv. Alojzija in Matere Božje. Zastava je toli lepa, da mora večš strokovnjak s ponosom upreti v njo oko.

Šolski mladini bode ona neprecenljiv zaklad.

Kako prijetno je, gledati mladež, ki v raznih sprevodih koraka z zastavo. Čast in hvala tedaj vsem, ki so pomogli, da se je toliko časa že osnovana ideja vender jedenkrat uresničila. Vso čast pa si je stekel gospod Pretnar, kateri je žrtvoval vse moči, da je dosegel svoj namen.

Naj bi ga v tem posnemali tudi drugi učitelji!

A. B.

Domače stvari.

— (Iz Rima) se brzojavlja: Da je papež vsprejel romarje hrvatske pod vodstvom Strossmayerjevim, vzbudilo je splošno presenečenje. Državni tajnik je vedel, da bode gospode v Pešti nemilo zadelo, ako bode Strossmayer predstavil Hrvate sv. očetu. V Pešti so namreč želeli, da bi Strossmayer ne dobil zadoščenja, da bi se njegove cerkveno-politične ideje v avdijenci papeževi priznale pred vsem katoliškim svetom, in gospodje Madjari so si bili toliko kakor gotovi, da se bodo v Vatikanu ravnali tako, kakor oni žele. „Osservatore“ je tudi že pisal, da se za hrvatskih romarjev avdijenco pričakuje nadškof Zagrebski, kardinal Mihalović. A upliv Strossmayerjev pri Vatikanu bil je močnejši, nego veleposlanika grofa Paara. Osobe, potezajoče se za vladiko Djakovskega spominale so papeža na zasluge Strossmayerjeve za konkordat s Črnegoro, novo katoliško škofijo v Baru in za vse Slovane. Ako se mu torej slovesni vsprejem odreče, razžaljeni bodo vsi, ki ga časte in ljubijo. Lev XIII. uvaževal je to in v avdijenci jako laskavo vsprejel romarje hrvatske pod vodstvom Strossmayerjevim. Kardinalu Mihaloviću na to novico ni preostajalo nič družega, nego naznaniti, da je obolel. Seveda bolezen ni nevarna, pone srečena avdijenca pri papeži šinila mu je v ude, kar bode pa kmalu odleglo. O vsprejemu samem se piše iz Rima: Papež prišel v dvorano, spremljan

po svojem dvoru in 8 kardinalih ter vsprejet z navdušenimi „živio!“ Prisotni so bili tudi drugi Slovani, mej njimi kneginji Sapieha in Sangusko. Vladika Strossmayer pozdravi papeža v navdušenem govoru, conte Vojnovič pa prečita adresu, ki je papeža ganila. Papež pozdravi Hrvate kot sinove sv. Petra, rekoč, da nič ne more ločiti Hrvatov in drugih Slovanov z njegovo ljubeznijo. Hrvate z vsemi drugimi Slovani, katere on toli ljubi, postavil je pod okrilje sv. Cirila in Metoda. Potem vršilo se je poljubovanje roke in noge. Papež, ki je bil izredno ljubezven in dobre volje, pogovarjal se je pri tem s Strossmayerjem, drugimi škofi in z Vojnovičem, potem pa podelil svoj blagoslov in odšel mej živio! Pred Vatikanom pričakovali so slovanski romarji Strossmayerja in mu priredili burno ovacijo.

— (Umrí) je danes jutraj v Ljubljani g. Ivan Tisen, v 70. letu dobe svoje. Pokojnik bil je jako poznata in spoštovana oseba v vseh narodnih in trgovskih krogih Ljubljanskih. Lahka mu zemljica!

— (Cesaričinja Štefanija) peljala se je včeraj jutraj ob 8^{1/2} uri v Miramar, zvečer pa nazaj in je v Št. Peter dospela ob 9. uri 15. m. Vlak stal je Št. Petru tri četrti ure. Gostilničar na tamošnjem kolodvoru, g. Kovač, serviral je visoki gospej raznovrstna okrepčila. Na kolodvoru bila je zbrana vsa tamošnja intelgencija ter visoko gospo pozdravljala z navdušenimi živio- in slavaklici.

— (Gosp. Janez Šubic), prof. na obrtni šoli v Kaiserslauternu dobil je dne 12. t. m. od cesarjeviča Rudolfa naročilo za najst slik za „Oest. Ung. Monarchie in Wort und Bild.“ Predmeti slikam so večinoma s Krasa in iz Goriške okolice. Gosp. Juriju Šubicu, sedaj bivajočemu v Parizu, dal je cesarjevič Rudolf naročilo za trinajst slik, predstavljajoče narodne običaje po prof. Urbasovem tekstu. Mej temi slikami bode jedna v barvah predstavljala noše (aquarell).

— (Družba sv. Cirila in Metoda.) G. Josip Ciperle, meščanski učitelj na Dunaji, je podaril vsoto 12 gld., ki mu je kot tajniku za troške izplačal slovenski klub v Beči, družbi sv. Cirila in Metoda ter jo po tajništvu izročil vodstvu. Slava vrlemu rodoljubu, ki se tudi na ptujem spominja naše družbe. — Peticijo za versko narodno šolo v zmislu vodstva so na dalje poslale podružnice: Podgrad v Istri, Šent Jurij ob južni železnici na Štajerskem, Izvanakademiška v Gradci, Trst moška in ženska, Gornjigrad in Šoštanj v Saleški dolini na Štajerskem, podružnica za Dornberg, Prvačino in Gradišče na Goriškem. Dozdaj dospele peticije so bile dne 16. aprila poslane na Dunaj.

— (Kersnikovo povest „Rojenica“.) Objavljeno v češkem prevodu g. Ognjislava v „Slovanskem Sborniku“ ter v nemškem g. Bogomila Kreka v Brnskem „Beobachter“ in v „Stidsteirische Post“, prinaša zdaj Dunajski polumesečnik „An der schönen blauen Donau“ sè snimkoma g. Kersnika in g. Kreka. Pri tej priliki naj bode še omenjen B. Krek-ov članek „Ein neuer Beitrag zur Litteratur des Lenorenstoffes. (Aus der slavischen Volkspoesie)“ v Lipskem „Magazin für die Litteratur des In- und Auslandes“.

Ne pomislivši, kaj to pomeni, hitel jo nekako brez miselno vesel na prag. ... Laka j v livreji odprl je vratica kočijina; gosa s črnim pajčolanom in črno mantilo izstopila je iz nje ...

— Jaz sem Odincova, rekla je. — Ali je Evgonij Vasiljič živ? Ste-li vi njegov otec? Pripeljala sem s saboj doktorja.

— Dobrotnica! uskliknil je Vasilij Ivanovič in zgrabivši njeno roko, pritiskal jo krčevito k svojim ustom, mej tem, ko je zdravnik, kojega je pripeljala Ana Sergějevna, majhen človek z očali in z nemškim obrazom, počasi lezel iz kočije. — Živ je še, živ moj Evgenij, in sedaj bo rešen! Žena! Žena! ... K nam prišel je angelj iz neba ...

— Kaj je moj Bog! zajecjlala je starka prihitevša iz sobe za goste. In ničesar razumevši padla k nogama Ane Sergějevne ter začela kakor poljubljati njeno obleko.

Kaj delate, kaj! ponavljala je Ana Sergějevna a Arina Vlasjevna je ni poslušala. Vasilij Ivanovič pa je le ponavljal: „angelj! angelj!“

— Wo ist der Kranke? Kje pa je pacient? vprašal je naposled nekamo nejevoljno doktor.

Vasilij Ivanovič se je zavedel. — Tu, tu, pro-

sim za manoj, wertherster Herr Collega, dostavil je po stari navadi.

— E? dejal je Nemec in se kisló zarežal.

Vasilij Ivanovič privel ga je v kabinet.

— Zdravnik od Ane Sergějevne Odincove, rekel je, priklonivši se k ušesu svojega sina, — tudi ona je tu.

— Bazarov odprl je najedenkrat očesi, — Kaj si rekel?

— Pravim, da je Ana Sergějevna Odincova tu in, da ti je pripeljala tega gospoda doktorja.

Bazarov ozrl se je na okolu. Ona je tu ... hočem jo videti ...

— Videl jo boš, Evgenij, a najprej treba se je pogovoriti z doktorjem.

Povedal jim bom vso zgodovino bolezni, od tedaj kar je Sidor Sidorič odšel (tako so nazivali okrajnega zdravnika), in napravila bodeva malo konzultacijo.

Bazarov pogledal je Nemca. — No, posvetujta se skoro, a le ne latinsko, jaz namreč vem, kaj se pravi „jam morirur.“

— Der Herr scheint des Deutschen mächtig zu sein? začel je novi učenec Eskulapa obračaje se k Vasiliju Ivanoviču.

— Ich ... habe ... Govorite raje rusko, rekel je starec.

— A, a! takú je takú torej ... Prosssim ...

— In posvetovanje se je pričelo.

Čez polu ure ustopila je Ana Sergějevna v spremstvu Vasilija Ivanoviča v kabinet. Zdravnik jej je zašepetal, da o zdravljenji niti misliti ni.

Ozrla se je na Bazarova in obstala mej vratmi tako jo je porazil ta razjarjeni in tedaj že mrtvičasti obraz z vanje uprtima očesoma. Neki mrzel in mučen strah se je je polastil; misel, da bi tega ne občutila, če bi ga bila res ljubila, šinila jej je v glavo.

— Hvala vam, dejal je prisiljeno, — tega nesem pričakoval. To je dobro delo. Poglejte, še jedenkrat sva se videla, kakor ste obečali.

— Ana Sergějevna bila je tako dobra, začel je Vasilij Ivanovič ...

— Oče, ostavi naju. — Ana Sergějevna, ali dovolite? Zdi se mi zdaj ...

Pokazal je z glavo na svoje iztegneno, slabo telo. Vasilij Ivanovič je odšel.

— No, hvala vam, ponovil je Bazarov. — To je carsko! Pravijo, da carji tudi umirajoče pohajajo. (Dalje prih.)

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 42 snopič. Vsebina: Preširen (konec). — Pogovori.

— (Okrajnim šolskim nadzornikom) za Ptujski mestni okraj imenovan je Tschanet. ravnatelj tamošnje gimnazije.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnice zbolela: 1 ženska. Ozdravel: Nobeden. Umrli: Nobeden. Ostane še bolnih 7 moških, 2 ženski in 9 otrok. Skupaj 18 oseb.

— (Gospod dr. Ig. Klemenčič) v Gradci objavil je v sejni poročili c. kr. akademije znanosti na Dunaji sledečo razpravo: Ueber den Glimmer als Dielektricum. Leks. 8°. 24 str.

— (Predavanja na polji slovanske filologije) v letošnjem poletnem tečaju. Gradec: Krek, Upliv kristjanstva na jezik in bajeslovje (mythos) Slovanov. — Filologične vaje. Zagreb: Maretič, Primerjajoče oblikoslovje staroslovenskega jezika. — Selišča in plemena slovanskega naroda od VI. do IX. veka. — Pavič, Slovnica hrvatskega jezika. — Književnost hrvaška. — Slovnike vaje. — Celestin, Oblikoslovje ruskega jezika. — Oblikoslovje češkega jezika. — Izbrane časti iz ruskega in češkega berila (krestomatije). — Praga: Hat-tala, Najvažnejše časti nauka o jednovitih stavkih v obče in osobito o čeških. — O razmeri epične poezije k zgodovini v obče in osobito k češki. — Gebauer, Književnost češka. — Zgodovinska razklada češke sprege. — Polivka, Pregled spominov (pametnikov) staroslovenskega jezika. — Lvov: Pilat, Zgodovina poljske književnosti od l. 1820—1850. — Glasoslovje poljskega jezika. — Pismene vaje iz zgodovine poljske književnosti. — Ogonovský, Zgodovina ruske književnosti v XVII. in XVIII. veku. — Razlaga Nestorovega letopisa. — Slovansko bajeslovje (mitologija). — Kalina, Kritični razklad evangelja Zografskega. — Filologične vaje. — Vrat-slava (Breslau): Nehring, Izbrane časti staroslovenskega jezika. — O Cirilu in Metodiju, svetnikih. — Zgodovina poljske in ruske književnosti XVIII. in XIX. veka. — Filologične vaje. — Na Graškem vseučilišču se predavajo Slovenci: Šubic, O meteoroloških elementih. — Klemenčič, O galvanomeri, — in Stanonik, Theologia dogmatica.

— (Zagrebski mestni zbor) bil je sklenil, da se zgradba velike vojašnice odda domačemu konzorciju. Zgradba bi bila vsled tega sicer za 27.000 gold. dražja, a denar ostal bi doma in domači obrtniki bi kaj zaslužili. Tega sklepa pa hrvatska vlada ni potrdila, marveč naložila mestnemu zboru, da mora s Schomannom iz Budimpešte do 26. t. m. skleniti pogodbo. Tako bode prišlo, da domači obrtniki ne bodo dobili zaslužka in da pojde denar v Budimpešto.

— (Za II. letno zasedanje porotnih razprav v Novem mestu), ki se prične s 30. aprilom t. l., izžrebani so naslednji glavni porotniki: Lakner Matija, pos. iz Maverla; Vehovec Alojzij, obč. predstojnik z Rake, Čurk Franc, pos. iz Loke; Keržičnik Anton, posestnik iz Mokronoga; Schleipach Mika, pos. iz Vel. Loke; Lavrinšek Janez star. pos. iz Krškega, Režek Ive, pos. iz Krašnjevrha; Šenica Franc, pos. iz Spod. Šice; Adlešič Ivan, pos. iz Adlešič; Znidaršič Janez, pos. iz Brega; Bežek Janez, pos. iz Metlike; Grahek Josip, pos. iz Kočevja; Brinskelle Andrej, posest. iz Poljanšice; Klemenčič Josip, pos. iz Št. Vida; Škarja Franc, pos. iz Mirne; Zupančič Janez, pos. iz Dvora, Barc Pavl, pos. in trgovec iz Predgrada; Tomazin Jakob, pos. iz Gradič; Kadunc Janez, pos. iz Žužemberka; Rom Matija, pos. iz Srednje vasi; Pečjak Josip, pos. iz Hinj; Resetič Janez, pos. iz Tomažje vasi; Kapš Janez, meščan iz Črnomlja; Uhan Anton, pos. iz Rodenja; Piškur Josip, pos. iz Škovca; Pakiž Primož, pos. in mlinar iz Primostoka; Hudaklin Anton, pos. iz Loke; Vukšinič Martin, pos. iz Božakovega; Kolenc Miha, pos. iz Sevnice; Skulj Josip, posest. iz Ponikev; Bizjan Janez, pos. iz Male Ševnice; Malnerič Martin, trgovec iz Črnomlja; Šenica Josip, pos. iz Dobernič; Rupert Anton, pos. iz Krškega; Brunskole Franc, klepar iz Črnomlja; Peršina Andrej, pos. iz Toplice. — Nadomestni porotniki: Bevc Josip, pos. iz Kij; Sturm Josip, gimn. prof., Duler Karol, klobučar, Kosiček Franc, gostilničar, Kosiček Josip, ključavničar, Krajec Janez, tiskar, Puterle Janez, gostilničar, Mechora Emanuel, gostilničar, iz Novega mesta; Kokalj Anton, kamnosek iz Beršljina.

— (Dijaška kuhinja v samostanu č. gg. oo. minoritov na Ptui) je meseca marca t. l. ubogim dijakom 558 obedov à 15 kr. po-

darila ter v ta namen 83 gld. 70 kr. potrosila. Od 17. septembra t. l. je že razdelila 3619 obedov, izdala pa 551 gld. 85 kr. av. v. Z nova so nastopni častiti in častni p. n. gospodje v blagi namen milodare poslati blagovolili: Slav. posojilca Makolska 20 gld., g. Venedig Vilib., žup. Središki, 3 gld., g. R. F., umirovljeni župnik pri sv. Lovrenci v slov. gor., 2 gld., g. Kukovec Jože, žup. pri sv. Andraži v slov. gor., 5 gld., g. Kóser J., veleposesnik pri sv. Lovrenci v slov. gor., 1 gld., „Neimenovan“ 1 gld., g. Sever Jože, žup. v Zavodjem, 5 gld., g. Slekovec Matija, žup. pri sv. Marku pod Ptujem, 5 gld., g. o. Šterbak Jan., min. kapl. na Dunaji, 5 gld. — S Ptuija: g. dr. Ploi Jak., odvet., 4 gld. 65 kr., g. Klobučar Ant., c. kr. sod. pristav, 2 gld. 25 kr., g. Kunstek Luk., prof., 2 gld., g. Železinger Fran., prof., 2 gld., g. Cilenšek Mart., prof., 1 gld. 20 kr., g. Majcen Ferdo, veroučitelj, 1 gld. 5 kr., g. Hirti Fran., benefic., 1 gld. 5 kr., g. Spindler Ant., c. kr. kanclist, 1 gld. — Vsem velikodušnim dariteljem in prijateljem uboge gimnazijske mladeži izrekamo pristrčno zahvalo in stotni „Bog plati!“ Apeluemo zopet na znano darežljivost slovenskih rodoljubov, ker je jel zaklad usihati. Nadaljne milodare vsprejema č. g. o. Benko Hrtiš, gvardijan na Ptui.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Baden-Baden 17. aprila. Cesarica avstrijska prišla semkaj in ostane dlje časa tukaj.

Berolin 17. aprila. Zdravje cesarjevo se je zboljšalo. Profesorja Senator in Leyden našla sta pluća popolnem zdrava. Žvižganje, ki se čuje, ne prihaja iz pluć, ampak od cevi. Zdravniki želé, naj cesar kolikor možno ostaja zunaj postelje, zato se je tudi danes mogel pri oknu prikazati. Telesna temperatura bila je zjutraj 38½ stopinj, dihanje ni opovirano, apetita malo. Jutri se bode cev zamenila. Cesarjevič in princ Henrik pojdeti zvečer v Berolin nazaj. Dosedanji prvi slušnik, ki je cesarju v bolezn stregel, je odpuščen.

Berolin 17. aprila. Danes je stanje cesarjevo boljše, temperatura telesna nižja, sopenje malo počasneje. Bronhitis je omejena in doslej ni nobenega znamenja, da bi se bila pluća vnela. Zdravniki imajo danes veliko več upanja. Cesar opoludne nekoliko ustal, prikazal se pri oknu svoje delavnice sobe in bil od občinstva navdušeno pozdravljen.

Bukurešt 17. aprila. Ker nemiri mej kmeti ponehavajo, odpustila je vlada kmetom zaostale davke.

Dunaj 18. aprila. Cesarjevič odpotoval dopoludne na Moravsko nadzorovat vojaštvo.

Berolin 18. aprila. Zboljšanje v zdravju cesarjevem trajalo je tudi zvečer, akoravno se je groznica nekoliko pomnožila. Noč je bila še precej dobra, nekolikokrat vsled kašljanja pretrgana.

Razne vesti.

* (Ruska opera v Berolinu.) Dne 1. maja t. l. začne v Viktorijinem gledališču v Berolinu pod vodstvom Lubimova iz Moskve ruska narodna opera. Družba je sestavljena od 20 solistov cesarske ruske dvorne opere v Moskvi in Peterburgu, zbor šteje 50 oseb. Prva pride na vrsto slavna Glinkova opera: „Življenje za carja“. Potem „Ludmila“ od Glinke, „Demon“ od Rubinsteinova, „Ergen Ognjegin“ in „Mazepa“ od Čajkovskega, „Rusalka“ od Dagoškaškega itd. Ruska opera bode v Berolinu gostovala le kake štiri tedne, ker je Lubimov namenjen dalje čez Nemčijo na Francosko, Angleško in Ameriko. Iz tega se vidi, da pristno-nemški Berolinci neso tako tesnosrčni in kratkovidni, kakor nekateri našinci, katere kurja polt preletava, če le čujejo besedico o ruščini.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Krošnjarjev je bilo v oni dobi manj, njih zaslužek ni bil nezaten, ker so prebivalci onih krajev, ki so bili oddaljeni od mest in trgov, morali kupovati proizvode, ki jih neso proizvajali sami, od krošnjarjev, ako so si hoteli prihraniti daljša pota do trgovine v mestih ali ako si kdo ni hotel jemati vaškega slá, da mu ta nakupi potrebnih stvari. Vse to priča, da je krošnjarstvo v oni dobi bila živa potreba. Od one dobe pa so se tekom let odnašali čisto predrugačili, osobito pa z obrtnim redom z

dne 20. decembra 1859. Zdaj ni večjega kraja na Kranjskem, v katerem bi ne bilo več trgovin. Pošta in telegraf premrežujeta deželo, a vrhu tega olajšujejo železnice promet v mnoge kraje. Potujočih trgovinskih poverjencev (agentov) se je toliko namnožilo, da se je promet deželnega glavnega mesta z deželo znatno zmanjšal, ker potniki prohajajo vsa večja mesta dežele. Odsek je bil in je še mnenja, da ne bi mogel nihče dokazati, da ima sedaj krošnjarstvo tisto znamenitost, kakeršno je imelo, ko je obveljal zdanji krošnjarski patent, ali da ga je treba pridržati, kakeršen je zdaj, ker smemo trditi, da krošnjarstva za deželno glavno mesto in za vse večje kraje na Kranjskem ni čisto nič potreba.

V tem zmislu izjavila se je že zbornica o krošnjarstvu in je prosila, da se krošnjarstvo v mestih in trgih prepove in da se istočasno pridržé olajšila, dana v § 17. krošnjarskega patenta z dné 4. septembra 1852 in s poznejšimi naredbami prevalec nekaterih krajev ter da se c. kr. okrajna poglavarstva pooblasté, določevati rok, v katerem sme krošnjar krošnjariti po vaseh in pojedinih hišah. Načrt novega krošnjarskega zakona ozira se samo nekoliko na želje stanovitnih trgovcev, ker poštevati tudi korist trošilcev, velikih obrtnikov in uboštv v velikih mestih in v nekaterih nerodovitnih okrajih. Načrt se je tudi oziral na želje trgovcev v naši deželi in ker ne moremo tajiti, da se je ozirati tudi na trošilce v oddaljenih krajih in na uboštv v velikih mestih, takisto tudi na prebivalce v krajih, katerih ne more hraniti zemljišče, mora izjaviti, odsek, da načrt zakona v obče ustreza odnošajem naše dežele.

Vender pa želi odsek, naj se v novi zakon vsprejmo naslednje premembe.

V § 6. naj se vsprejme nastopno določilo:

„Krošnjarju je prepovedano prodajati blago v svojih hraniliščih ali začasnem stanovanju“. Tega določila je zato treba, ker bi si brez njega sicer ne mogli tolmačiti določila v § 4., katero veli, da ni dopuščeno združevati krošnjarstvo s sejmarstvom ali z izvrševanjem kakega stanovitnega obrta jedni o sobi.

Odseku se je osobito z ozirom na odnošaje v pojedinih krajih Kranjske izreči za olajšila, ustanovljena v § 12., ki se smejo dajati celim občinam.

Po § 17., lit. f. zdanjega krošnjarskega zakona olajšano je prebivalcem Kočevja, Poljan in Ribnice na Kranjskem krošnjarstvo z ostrigami, laškim oljem, rožiči, citronami, datelji, draganskim vinom, smokvami, granatnimi jabolki, lešniki, kalamari, kaprami, kostanjem, limonami, lavorjevimi listjem, mandelji, margaranimi, školjkami, pomerančami, rižom, sardelami, želvami, vinskimi posušenimi jagodami, suhim grozdem in z drugim blagom, s katerim so doslej krošnjarili.

Tega olajšila še vedno potrebujejo prebivalci Poljan, to je ozemlje nekdanje graščine Poljane, katero obseza občine: Stari Trg, Butoraj, Čeplje, Dobliče, Obrh, Radovico, Planino, Dol in Dolenjo Podgoro. Isto velja za občine: Črmošnjice, Smuko in Poljane v okraji Novomeškem. Svet je nerodoviten in prebivalci morajo, ker nimajo nobene obrtnosti, po stari navadi preživljati se s krošnjarstvom.

(Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—276)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

17. aprila:

Pri **Slonu**: Schmits iz Milana. — Bauer, Schonek, Polack, Mandl, Jellačić, Hilfreich z Dunaja. — Lowinger iz Kanije. — Ramling, Hartmann iz Gradca. — Wittehen, Maaš, Karafiat iz Trsta.

Pri **Maliči**: Nowak, Freund, Reingruber, Preglhof, Kuttner, Schidloff, Gerstl z Dunaja. — Dunetz iz Budimpešte. — Vest iz Celovca. — Fabiani iz Škofjeloke. — Grasczeg iz Kamnika.

Pri **bavarskem dvoru**: Stefanell iz Brna. — Kos iz Rudolfovega. — Zorošič iz Tržiča.

Pri **Virantu**: Klun iz Ribnice. — Grjol iz Velikih Lašč.

Pri **avstrijskem cesarju**: Grahor iz Cetinj.

Umrli so v Ljubljani:

17. aprila: Katarina Sušnik, uradnika žena, 62 let, Vegove ulice št. 10, za oslavljenjem močij.

V deželnej bolnici:

16. aprila: Fran Mave, delavec, 66 let, za sušico. — Ana Kosem, delavka, 51 let, za edemom v možganih. — Janez Kovač, delavec, 58 let, za emfizemom.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. aprila	7. zjutraj	736.2 mm.	8.2° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	734.3 mm.	18.0° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	734.9 mm.	11.4° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 12.2°, za 2.9° nad normalom.

dné 18. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danés
Papirna renta	gld. 77-90	—	gld. 78-20
Srebrna renta	" 80-30	—	" 80-45
Zlata renta	" 110-40	—	" 110-40
5% marcna renta	" 92-70	—	" 92-90
Akcije narodne banke	" 863—	—	" 864—
Kreditne akcije	" 268—	—	" 269-40
London	" 127-05	—	" 126-95
Srebro	" —	—	" —
Napol.	" 10-05 1/2	—	" 10-05 1/2
C. kr. cekini	" 5-97	—	" 5-97
Nemške marke	" 62 42 1/2	—	" 62-37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	166	50
Ogerska zlata renta 4%	" 96	" 65	"
Ogerska papirna renta 5%	" 4	" 95	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	" 105	" —	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	" —	" —	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	" —	"
Kreditne srečke	100 gld.	182	"
Rudolfove srečke	10	20	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	102	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	214	" —	"

Ivan in Ludovik Tissen naznanjata v svojem in v imenu sorodnikov svojih jako pretresujočo vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopalo, njihovega presrečno ljubljenelega dobrega očeta, gospoda

IVANA TISSENA,

zasebnika,

danés ob 8. uri dopoldne po dolgej, jako hudej bolezni, previdenega s svetimi zakramenti za umirajočega, v 70. letu njega dobe, poklicati s tega sveta.

Posvetni ostanki dragega pokojnika se bodo v petek dne 20. aprila ob 3. uri popoldne v hiši št. 20 na Dunajski cesti, kjer je umrl, slovesno blagoslovili, prepeljali na pokopališče pri sv. Krištofu in ondu položili v lastno rakev k poslednjemu počitku.

Svete maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi Marijinega oznanenja. (286)

Za tiho sočutje se prosi!

V Ljubljani, dne 18. aprila 1888.

Pogrebni zavod Fr. Doberleta.

Umetne

(152—15)

zobe in zobovja

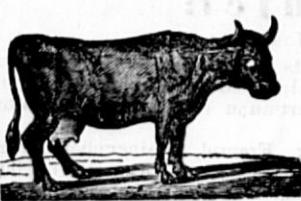
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav konj in prašičev. (600—20)

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse ali ste ter vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dajo mnogo dobrega mleka.

Zamotek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpenosti v boku, v krizi i. t. d., pri otekanju nog, mehurjih na pogah izvajanju, oticanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d. s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Ta zdravila se dobé pristna samo v
„LEKARNI TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr. Žitnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil
Stat. nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Kuverte s firmo

priporočila po nizke ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja
kristijanska krojačnica in zaloga
vsakovrstnega sukna ter
narejene obleke.

Cela obleka	za gospode od gld.	8.— naprej.
Salonska	"	20.—
Pomladanska suknja	"	7.50
Hlače	"	1.80
Cela obleka za dečke	"	1.50

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštini ceni.
Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobitek v najprej-
nem slučaju ponuja velika od Ham-
burske države zajamčena denarna
loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
1 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
1 dobit. a mark	70000
2 dobit. a mark	60000
1 dobit. a mark	55000
1 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	40000
1 dobit. a mark	30000
7 dobit. a mark	15000
1 dobit. a mark	12000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
257 dobit. a mark	2000
2 dobit. a mark	1500
515 dobit. a mark	1000
839 dobit. a mark	500
30020 dobit. a mark	145
15960 dobit. a mark	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20.	

Največja velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU
dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna
loterija ima **95.500 srečk**, od katerih se izžreba **47.800 srečk**.
Za žrebanje določen skupni kapital znaša

9,160.290 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba,
da se vseh 47.800 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo
meseceh in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste
v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na
70.000, v petem na 80.000, v šestem na 90.000, v sedmem pa
eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te ve-
like denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične
zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar
lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše
tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in
ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse na-
tančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z uti-
snim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu
izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk
proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne
ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto po-
vrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošil-
ljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti,
prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. aprilom 1888

nam doposlati.

(284—1)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,

HAMBURG.